Република Србија
ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
1 Пж 2469/24
18.12.2024. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

ПРИВРЕДНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД, у већу састављеном од судије Иванке Спаховић, као председника већа, судије Гордане Вуковић и судије Биљане Суботић, као чланова већа, у правној ствари тужиоца „CAMY“ ДОО Београд, ул. Сремских бораца бр. 2-х, кога заступа адвокат Жељко Комазец из ….., против туженог „SM SLATKA TRGOVINA“ ДОО Београд, ул. Владетина бр. 5а, ради дуга, у спору мале вредности, одлучујући по жалби тужиоца изјављеној против пресуде Привредног суда у Београду П 2862/22 од 12.12.2023. године, на седници већа одржаној дана 18.12.2024. године, донео је следећу:

П Р Е С У Д У

I **ОДБИЈА СЕ** жалба тужиоца као неоснована и пресуда Привредног суда у Београду П 2862/22 од 12.12.2023. године у ставу II, IV и V изреке се **ПОТВРЂУЈЕ**.

II **ОДБИЈА СЕ** захтев жалиоца да му се накнаде трошкови другостепеног поступка, као неоснован.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном побијаном одлуком, ставом I изреке укинуто је решење о извршењу Привредног суда у Београду ИИв 6042/21 од 10.12.2021. године у обавезујућем делу. Ставом II изреке није дозвољено преиначење тужбе из поднеска тужиоца од 06.09.2023. године. Ставом III изреке обавезан је тужени да тужиоцу исплати износ као у ставу трећем изреке. У ставу IV изреке одбијен је тужбени захтев у делу којим је тужилац тражио да се обавеже тужени да му исплати појединачне износе са законском затезном каматом као у ставу IV изреке. Ставом V изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 56.825,69 динара.

Благовременом жалбом наведену пресуду из свих законом прописаних разлога побија тужилац, у односу на став II, IV и V изреке, указујући да је иста донета уз битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, са предлогом да се у побијаном делу иста укине и врати првостепеном суду на поновно суђење. Трошкове другостепеног поступка је опредељено тражио.

Испитујући правилност и законитост побијане одлуке применом одредби члана 376. Закона о парничном поступку другостепени суд је ценио да је изјављена жалба неоснована.

У поступку доношења побијане одлуке нису учињене битне повреде одредаба члана 374. став 2. Закона о парничном поступку на које другостепени суд пази по службеној дужности. Неосновано се жалбом указује да је пресуда захваћена битном повредом одредаба члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, јер је по оцени другостепеног суда изрека побијане одлуке јасна, а исти су дати разлози сагласни стању у списима, а које разлоге у целости прихвата и другостепени суд.

Из утврђеног чињеничног стања у току првостепеног поступка произилази да су тужилац и тужени били у пословном односу по основу Уговора о купопродаји, у ком пословном односу је тужилац туженом продавао и испоручивао робу, за коју је тужени био у обавези да му плати уговорену цену. Из утврђеног чињеничног стања даље произилази да је тужилац по утуженим фактурисаним рачунима робу тужиоцу испоручио, а тужени своју обавезу исплате цене робе није у целости испунио. На спорну околност да ли тужилац основано потражује од туженог утужени износ, суд је одредио извођење доказа вештачењем преко вештака економско финансијске струке, из чијег налаза и мишљења је утврдио да тужени није измирио потраживање тужиоца у висини од 50.682,54 динара, а који је налаз и мишљење суд прихватио у целости, поклонио му веру, те обавезао туженог да тужиоцу плати износ од 50.682,54 динара на име цене испоручене робе, применом одредби члана 454. Закона о облигационим односима и донео одлуку као у ставу трећем изреке.

Првостепени суд је ставом II изреке, одбио преиначење тужбе коју је тужилац учинио поднеском од 06.09.2023. године, применом одредби члана 200. Закона о парничном поступку. Неосновано се жалбом указује да је побијана одлука нејасна. Из стања у списима произилази да је тужилац преиначење тужбе учинио поднеском од 06.09.2023. године, и то објективно преиначење, тако што је повећао тужбени захтев за дуг по рачунима који првобитно нису били утужени, па самим тим ни обухваћени налазом и мишљењем вештака предатом суду дана 23.01.2023. године, у односу на које је последње изјашњење вештак дао 09.08.2023. године.

Правилно је првостепени суд ценио да у конкретном случају није целисходно за коначно решење односа међу странкама дозволити објективно преиначење тужбе, јер би наведено утицало на знатно продужење трајања парнице, имајући у виду да се иста налазила у фази у којој су изведен и окончан поступак извођења доказа, изјашњења парничних странака на изведен налаз и мишљење вештака. Ово посебно стога што је тужилац објективно преиначио тужбу истицањем захтева који није био предмет оцене приликом извођења доказа вештачењем. Неосновано се жалбом указује да у конкретном случају није било места одлуци суда да не дозволи преиначење, обзиром да чињеница што се тужени није упустио у расправљање по преиначеном тужбеном захтеву, говори у прилог томе да са истим није био сагласан. Из наведених разлога другостепени суд је, ценећи да су жалбени наводи неосновани, применом одредби члана 390. Закона о парничном поступку побијану одлуку и потврдио.

Другостепени суд указује да у конкретном случају је реч о спору мале вредности у коме се одлука не може побијати због релативно битне повреде одредаба парничног поступка као и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, из ког разлога у преосталом делу жалбени наводи и нису цењени.

Неосновано се жалбом указује да је одлука у ставу IV изреке донета погрешном применом материјалног права, обзиром да из утврђеног чињеничног стања произилази да тужилац неосновано потражује у овом делу тужбени захтев делимично, јер из утврђеног чињеничног стања произилази да је тужени делимично утужени дуг платио, те је правилном применом одредби члана 454. Закона о облигационим односима, првостепени суд обавезао туженог да плати износ цене испоручене робе само у делу у

ком из утврђеног чињеничног стања произилази да тужени није доказао да је тужиоцу платио дуг.

Из наведених разлога ценећи да је првостепена одлука правилна и законита донета правилном применом материјалног права суд је исту применом одредби чл. 390. Закона о парничном поступку и потврдио.

Правилна је и одлука о трошковима поступка, донета спрам успеха парничних странака у спору применом одредби члана 153. и 164. Закона о парничном поступку.

БС/СС

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА – СУДИЈА
Иванка Спаховић с. р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице
Срђан Никић